

La nova televisió valenciana

COM ACABE RESULTANT LA NOVA
RADIOTELEVISIÓ PÚBLICA
VALENCIANA SERÀ UNA DE LES MÉS
VISIBLES MANIFESTACIONS DE FINS A
QUIN PUNT EL 'GOVERN DEL CANVI'
HA ACONSEGUIT
TRANSFORMACIONS DE FONS
A LA NOSTRA SOCIETAT.

El debat sobre la recuperació d'uns mitjans propis potents ha estat intens des del dia de l'esperpèntic i lamentable tancament de RTVV, i encara avui continua sense haver-hi un consens polític i social sobre què fer respecte a això. Hom pot dir, generalitzant i simplificant una mica, que encara hi ha al voltant tres grans corrents d'opinió. El primer ens diria que, atesa la varietat de mitjans i possibilitats que hi ha al dial, incloent-hi una incipient encara que molt humil oferta privada, i tenint en compte el paper polític que juguen i han jugat els mitjans públics a Espanya, no gens encisador des de la perspectiva del pluralisme (de fet, l'antiga RTVV... en fi, d'aquest tema no cal ni parlar-ne), millor si ens estalviem els diners que costa la festa i els dediquem a altres coses. En suport d'aquest corrent, sembla que la societat valenciana no ha viscut com una gran tragèdia la pèrdua dels mitjans públics. Senzillament perquè, al cap i a la fi, en realitat ja els havia perdut molt abans del tancament definitiu de RTVV.

Tanmateix, hi ha arguments potents per recuperar uns mitjans públics. Periodistes i polítics, sobretot, en són molt conscients (també perquè s'hi juguen molt). Però el fet cert és que, mentre no hi haja mitjans audiovisuals privats solvents d'àmbit valencià (o una RTVE que no estiga pensada només per a Madrid), una televisió i ràdio públiques valencianes al País Valencià són una finestra al món essencial per a la cultura i la vida econòmica i social d'una societat avançada. Per això, entre altres coses, hi ha un gran consens polític al nou Govern en el sentit de recuperar-les. Una altra cosa és com fer-ho.

Justament respecte a aquest punt és on estem veient un debat molt interessant, que ha estat reproduït a les compa-

reixences que s'han succeït a les Corts valencianes davant la comissió encarregada de fer aquesta feina, entre els altres dos corrents d'opinió: un que vol una tele semblant a la que hi havia, encara que millorada, però que es pose en marxa com més prompte millor; un altre que vol un canvi molt més radical per fer una tele totalment independent del poder polític. Els que defensen la primera solució apunten raons pragmàtiques (és clar que és més senzill i ràpid recórrer a models coneguts) i solen posar com a exemple a seguir la RTVE de l'època de ZP o el model de TV3: aposten per nomenaments parlamentaris molt con-

sensuats i perquè la dinàmica de quotes quede compensada per la bona voluntat i professionalitat dels nous gestors triats per la majoria política actual. Aquest sector, més pragmàtic, no s'està de recordar als poders públics que cada mes sense tele pública, i com més potent millor, és una ocasió perduda de "donar visibilitat" a l'acció de Govern.

Des de les altres posicions, el model preconitzat és més aviat el de les televisions regionals d'arreu Europa, amb una gestió totalment despolititzada i una dinàmica periodística totalment autònoma, amb protecció d'una autonomia de l'estil de la que tenen la BBC o, per exemple a casa nostra, les universitats públiques (que tenen molts defectes, però almenys no obeeixen els polítics que manen a cada moment). Per a aquest corrent d'opinió, la nova radiotelevisió pública valenciana no hauria de ser en cap cas còmoda per al Govern, sinó, al contrari, un instrument contramajoritari, un maldecap constant per als inquilins del Palau de la Generalitat.

Aquest debat, molt interessant, s'està jugant aquestes setmanes (com a *disclaimer* necessari, s'ha de dir que qui escriu aquestes línies va comparèixer davant les Corts defensant l'última de les posicions exposades) i encara no sabem com acabarà. Ara bé, el que sí que sabem és que la nova radiotelevisió pública valenciana serà una de les més visibles manifestacions de fins quin a punt el "Govern del canvi" ha aconseguit transformacions de fons a la nostra societat o no. Si d'ací a uns anys tenim una "nova RTVV" que reproduïx els problemes de control polític de l'antiga, serà un senyal clar que el canvi no era per a tant i que la nova política, de vegades, s'acaba assemblant massa a l'antiga.

Professor de dret administratiu a la Universitat de València

ANDRÉS
BOIX PALOP
@Andres_Boix